

F. t. l. vedr. arbejdsskadesikring m.v.

Det foreslås samtidig at kodificere gældende praksis, hvorefter formodningsreglen i lovens § 12, stk. 2, ikke gælder ved vurderingen af årsagssammenhæng mellem skade og følge, når der skal dispenseres fra anmeldelsesfristen.

Dokumentation for, at der er indtruffet en skade under arbejde, er lettest umiddelbart efter, at skaden er indtruffet. Tilskadekomne eller de efterladte bør derfor fortsat sikre sig, at arbejdsgiveren/lægen anmelder skaden.

Hvis arbejdsgiveren/lægen ikke anmelder skaden, bør tilskadekomne eller de efterladte selv anmelde skaden snarest muligt.

Den foreslåede bestemmelse tager højde for den situation, at tilskadekomne eller efterladte først efter udløbet af 1-årsfristen bliver opmærksom på, at der er et krav efter arbejdsskadesikringsloven, der ikke er anmeldt af arbejdsgiver eller læge/tandlæge.

Regeringens forslag udmøntes i lovforslagets § 1, nr. 1 og 11.

2.3. Større branchegrupper

2.3.1. Gældende ret

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring inddeler arbejdsgiverne i en række branchegrupper, der skal være homogene i både produktionsmæssig og skadeværisikomæssig sammenhæng (*»det dobbelte homogenitetskrav«*). Det er forudsat, at branchegrupperne er lukkede økonomiske kredsløb.

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring henfører private arbejdsgivere til branchegruppe på baggrund af deres branchekode i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR).

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring henfører offentlige arbejdsgivere til branchegruppe på baggrund af arbejdsgiverens kontonummer i Indenrigsministeriets kontoplan for kommuner og arbejdsgiverens kontonummer på finansloven.

Bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring er en formålsbestemt afgift. Formålsbestemte afgifter er karakteriseret ved at være en tvungen betaling med en *ikke entydig direkte* modydelse, mens skatter kan karakteriseres som tvungne betalinger til det offentlige uden nogen specielt dertil svarende modydelse. Formålsbestemte afgifter er omfattet af skattestoppets principper for gebyrer og brugerbetaling m.v.

2.3.2. Udvalgets overvejelser og anbefalinger

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har vanskeligheder med at administrere *»det dobbelte homogenitetskrav«*.

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har erfaringer med skademønstre, der går tilbage til 1999. Det indebærer, at data vedrørende den risikomæssige homogenitet er pålidelige. Der er ikke tilsvarende data, når det drejer sig om virksomhedernes produktion.

Dette krav har været udsat for kritik fra blandt andet forskellige arbejdsgiverorganisationer, der har kritiseret, at identiske arbejdsfunktioner ikke altid medfører samme bidrag.

Hertil kommer, at nogle af branchegrupperne er forholdsvis små, hvilket indebærer, at blot en enkelt, erstatningsmæssig »dyr« skade kan medføre en forholdsvis stor bidragsstigning i et år.

Der har været store årlige bidragsstigninger i branchegrupperne. Stigninger på over 100 pct. er forekommet.

Det er udvalgets opfattelse, at stabilitet med hensyn til bidragsstørrelser i høj grad hænger sammen med branchegruppens størrelse. Store branchegrupper er bedre i stand til at absorbere pludselige udsving i udgifterne og forandringer i gruppens erhvervsmæssige struktur. Udvalget har derfor peget på en model, hvor antallet af branchegrupper reduceres fra 106 til 16. Udvalgets ønske var, at arbejdsgiverne blev inddelt svarende til deres konkrete arbejdsfunktioner. Udvalget måtte dog konkludere, at forudsætninger for at anvende nye inddelingskriterier ikke er til stede.

Udvalget peger på følgende inddeling:

- 1) Landbrug, fiskeri og råstofudvinding
- 2) Industri
- 3) Energi og vandforsyning
- 4) Bygge og anlæg
- 5) Handel, hotel og restauration
- 6) Transport, post og tele
- 7) Finansiering og forretningsservice
- 8) Offentlige og personlige tjenester
- 9) Uoplyst aktivitet (ikke relevant for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring)

Udvalget peger samtidig på, at der skal være mulighed for en underopdeling af hovedgrupperne, og har foreslået en inddeling på i alt 16 brancheundergrupper.

Udvalget har foreslået en model til underopdeling af de 8 hovedgrupper:

1. Landbrug, fiskeri og råstofudvinding
 - a. Ingen undergrupper
 - (fiskerne betaler et bidrag svarende til hovedgruppens bidrag)
2. Industri
 - a. Ingen undergrupper
3. Energi og vandforsyning
 - a. Ingen undergrupper